



ဆုမြတ်မွန်မွန် ကြွင်းကျန်ရစ်သောသူ

NYI NYI

မိုးမာန်

ကျွန်တော့်ဘဝတွင် ငယ်စဉ်ကတည်းကမှ အစပြုကာ သည် နေ့သည် အချိန်ထိ ကျွန်တော်ဆန္ဒရှိသမျှ အရာအားလုံး ဖြစ်ခဲ့တာချည်းပင်။ မရဘူး၊ မရှိဘူးဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မရှိစေရ။ ဖေဖေနှင့်မေမေက ကျွန်တော်အလိုရှိသမျှ အရာအားလုံးကို ကျွန်တော်တောင်းဆိုစရာကို မလိုဘဲ ပြည့်စုံပေါ့လျှံအောင် ဖန်တီးပေးခဲ့ကြသည်။ ။

ဘဝမှာ အကောင်းဆုံးဆိုတာတွေ၊ အညွန့်အဖူးဆိုတာတွေနှင့် အမြဲတစေ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ကျွန်တော့်အနားတွင် လည်း ကျွန်တော့်အလိုကို ဖြည့်စွမ်းပေးမည့်သူများ ၊ မျက်နှာတစ်ချက် အညှိုးမခံသူများ ဒုနဲ့ဒေး အပြည့်ပင်။

ကျွန်တော်က ဘဝမှာ လည်း ပထမဆိုတာကို အတော်နှစ်ခြိုက် လိုလားသောသူလည်း ဖြစ်နေပြန်သေးရာ ကိုယ်ပိုင် အစွမ်းအစလည်း မနည်းစေရ။ ကျွန်တော်ရဲ့ ထက်မြက်တဲ့ အရည်အချင်း၊ ကြွယ်ဝတဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုတွေနှင့်အတူ တစ်သက်တာလုံးမှာ လိုတိုင်းတတိုင်းရခဲ့ရသောကြောင့် ဘယ်မိန်းမ တစ်ယောက်ကိုမှ ခဏယာချစ်ဖို့ လည်း စိတ်မကူးခဲ့ပေ။

ကျွန်တော်လို လူမျိုးအနားမှာ မိန်းကလေး ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေခဲ့သော်လည်း တွဲဖို့ ပျော်ဖို့ စိတ်ကူးလည်း မရှိခဲ့။ မိန်းမတစ်ယောက်ကို အချိန်

ပေးဖို့ စိတ်ကူးလည်း မရှိသလို ယုယကြင်နာချင်သည့်စိတ်လည်း မရှိချေ။

ကျွန်တော့်ရဲ့ မျက်နှာကို အရိပ်လို ကြည့်ကာ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ ဘာရှိတယ်ဆိုတာ သိနိုင်စွမ်းသော၊ ကျွန်တော် ဘာလုပ်လုပ် ဘာပြောပြော အမြဲခေါင်းညိတ်နာခံကာ ဇနီးမယားတစ်ယောက်၏ အရည်အချင်း ပြည့်ဝစွာ ရှိသောအင်မတန် ကျိုးနွံဝိပြားသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အချိန်တန် လက်ထပ်ရတော့မှာ မို့ ကျွန်တော်က အချစ်ကိုလည်း စိတ်မဝင်စား၊ မိန်းမတွေကိုလည်း မြတ်နိုးစရာရယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှ သတ်မှတ်ခဲ့ဖူးခြင်းလည်း မရှိခဲ့တာဖြစ်ပါသည်။

* * *

ဂုဏ်သစ္စာ

သူမက လူလူချင်း ညာတာထောက်ထားမှု၊ တရားမျှတမှုတို့ ကို အင်မတန် လိုလားသူဖြစ်သည်။ ငွေဂုဏ်ကြေးဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တွေဖြင့် မာနမိုးတက်နေသော လူစားမျိုးတွေကိုလည်း နည်းနည်းလေးမှ ကြည့်ရသောသူ မဟုတ်ချေ။

ဒါမျိုး ကြုံလာလျှင်လည်း သင်ခန်းစာ ကောင်းကောင်း ကြီး ပေးတတ်လေ့ရှိလေသည်။ သူမ ကိုယ်တိုင်က ကြေးရတတ် အသိုင်းအဝန်းက ဖြစ်လင့်ကစား သူမက ငွေတွေ ဂုဏ်တွေ ဖုံးလွှမ်းထားသော ရေပေါ်ဆီလူတွေကိုလည်း အင်မတန် စိတ်ပျက်လှသော သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

သူမရဲ့ ဘဝမှာ ပညာ၊ ငွေကြေး အစစအရာရာ ပြည့်စုံခဲ့သော်ငြားလည်း မိဘရဲ့ မေတ္တာတရားကိုတော့ ငယ်စဉ်ကတည်းက ငတ်မွတ်ခဲ့ရလေ

ရာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန် လေးစားသော မေတ္တာတရားကိုလည်း အလွန်တန်ဖိုးထားခဲ့ပါသည်။ ။

အဲဒီလို တန်ဖိုးထားတတ်အောင်လည်း သူမရဲ့ ဦးလေးလည်း ဖြစ်၊ မိဘလည်း ဖြစ်၊ ကျေးဇူးရှင်လည်း ဖြစ်သော လေးလေးက နားလည်သိမြင်စေခဲ့တာ ဖြစ်သည်။ ။ လေးလေးရဲ့ ဆုံးမစကားတွေကြောင့် သူမဟာ တရားမျှတမှုကိုကြိုက်သူ၊ ထက်မြက်ရဲဝံ့မှုကို ကြိုက်သူနှင့် အမှန်တရားဘက်က ရပ်တည်တတ်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်လာရတာ ကိုယ့်မျက်လုံးထဲမှာ မတရားတာတွေလျှင်၊ လူလူချင်း မတူသလို မတန်သလိုလုပ်လျှင် နည်းနည်းမှ သည်းခံလေ့ရှိသူ မဟုတ်ဘူး ဟု နာမည်ကြီးခဲ့ရလေသည်။ ။

အထူးသဖြင့် မိန်းမတွေကို အသုံးတော်ခံ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းလို သဘောထားကာ နေရာမပေးချင်သော ယောက်ျားမျိုးတွေ၊ မာနဂုဏ်မောက်သော ယောက်ျားမျိုးတွေကို ပို၍ စိတ်အချဉ်ပေါက်ကာ လှလှပပ ပညာပေးတတ်လေ့ ရှိလေသည်။ ။

* * *

သူမို့ခ

ခရဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေဟာ အရွယ်ရောက်လာကတည်းက ဘောင်တစ်ခုရဲ့ ပုံစံအတွင်းမှာ အသားကျပျော်ဝင်လို့ နေခဲ့တာမို့ ခရဲ့ စိတ်နှင့် ခရဲ့ ကိုယ်ဆိုတာ ဘယ်တုန်းကမှ တွဲလျက်သား မရှိခဲ့ပါ။

ခအတွက် ပျော်စရာ ဆိုတာလည်း မရှိခဲ့၊ ဝမ်းနည်းစရာ ဆိုတာလည်း မရှိခဲ့ရအောင် ခဟာ စိတ်ခံစားချက်မဲ့သော စက်ရုပ်မတစ်ယောက်လို တစ်နေ့တစ်နေ့ အိမ်မှုကိစ္စတွေ၊ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ တတ်အပ်သော အရည်အချင်းတွေကြားမှာ နစ်မြုပ်ပျော်ဝင်ကာ ခကိုယ်ခ ဘာ

မှန်းမသိသော ဘာအတွက် အသက်ရှင်နေသော မိန်းမတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်လေသည်။ ။

အဖေတစ်ခု၊ သမီးတစ်ခု ရှင်သန်လာရသော ခရဲ့ ဘဝမှာ ဖေဖေထံ၌ ကြောက်မက်ဖွယ် သွေးကင်ဆာရောဂါဆိုးကြီး ရှိလာတဲ့ အချိန်ကစပြီး ငွေနှင့်ဆက်ဝယ်ခဲ့ရသော ဖေဖေရဲ့ အသက်ရှင်သန်သည့် နောက်ဆုံးအချိန်တွေမှာ ဦးနဲ့ အန်တီတို့ ရဲ့ ကျေးဇူးတရားတွေအတွက်၊ ဖေဖေရဲ့ နောက်ဆံမတင်းလိုသော ဆုံးဖြတ်ချက်တွေအတွက် ခဟာ ရောင်းတန်းဝင် သတို့ သမီးလောင်းတစ်ဦး ဖြစ်လာတော့မည် ဆိုတာကို ကြိုတင် သိနေခဲ့ပါသည်။ ။

အဲဒီနောက်ပိုင်း ဦးနဲ့ အန်တီကို ဖေဖေနဲ့ မေမေလို့ ပြောင်းလဲ ခေါ်တွင် စေခဲ့ကာ ဇနီးမယားကောင်းတစ်ယောက်မှာ ရှိသင့်ရှိအပ်တဲ့ အရည်အချင်းတွေကို အန်တီက လက်ထပ်သင်ကြားပေးရင်း နောင်တစ်ချိန်မှ ခ လက်ကို လက်ထပ်ရမည့် ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ အနားမှာ သူ့မျက်နှာကို အရိပ်လို ကြည့်လျက် သူ ဘာအလိုရှိသည် ဆိုတာကို ပါးစပ်က ထုတ်မပြောဘဲ သိနိုင်သော သူ့အတွက် အသက်ရှင်ပေးနေရသော မိန်းမတစ်ယောက်အဖြစ် ခရဲ့ ဘဝက ရှင်သန်ခဲ့ရလေသည်။ ။

* * *

အခန်း (၁)

"လေးလေးရေ Breakfast ရပြီ"

နံနက်လင်းလာလျှင် မီးဖိုခန်းထဲမှာ ဂုဏ်ရဲ့ အသံလေးက စီစီညံ့ညံ့ ထွက်ပေါ်လာတတ်စမြဲပင် ဖြစ်လေသည်။ ။ ဂုဏ်အသံလေး ကြားပြီးတာ နှင့် မရှေးမနှောင်းမှာ ဘဲ လေးလေးရဲ့ တုံ့ပြန်အသံကို ပြန်ကြားရပါသည်။ ။ အဲသည့်နောက် သပ်ရပ်စမတ်ကျနေသော လေးလေးကား ထမင်းစားခန်းသို့ ခပ်မိန့်မိန့် ဝင်ရောက်လာတတ်သည့်ပုံစံမှာ နံနက်တိုင်း တွေ့နေကျဖြစ်သော မရိုးနိုင်သည့် ဂုဏ်တို့ တူဝရီးရဲ့ သွင်ပြင် ပုံရိပ်လေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကုလားထိုင်မှာ ဝင်ထိုင်ပြီးသော လေးလေးရဲ့ ရှေ့ကို ဂုဏ်က ထမင်းကြော် ပူပူနွေးနွေးပန်းကန်ကို ချပေးလိုက်ကာ ကော်ဖီတစ်ခွက်ကို ငှဲ့ပေးပြီး ကိုယ်တိုင်လည်း ထမင်းကြော် စတင်စားဖို့ ပြင်ဆင်ပါသည်။ ။ လေးလေးက ထမင်းကြော်စားလိုက်၊ ဆတ်သားခြောက်ဖုတ် မြည်းလိုက်ဖြင့် ...

"ဂုဏ်တို့ ကတော့ Breakfast ကို မရိုးအောင် စီစဉ်နေတော့တာပဲ၊ နံနက်တိုင်း ထလုပ်နေရတာ သမီး ပင်ပန်းပါတယ်၊ ဒေါ်ပြီး လုပ်ပါစေ"

"မပင်ပန်းပါဘူး လေးလေးရာ၊ တကယ်ဆို ဒေါ်ပြီး မရှိရင် တောင်ရပါတယ်၊ အိမ်အလုပ်တွေလည်း ဂုဏ် လုပ်နိုင်ပါတယ် လေးလေးရဲ့ ၊ နိုင်ငံခြားမှာ ဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ အိမ်ဖော်ဈေးကြီးလို့ မခေါ်နိုင်ဘူး၊ အား

လုံး ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲ လုပ်ကြရတာပဲ ...

အခုရော ဂုဏ်က ဘာပင်ပန်းလို့ လဲ၊ ကော်ဖီဖျော်တာလည်း စက်နဲ့ ၊ ပေါင်မုန့်မီးကင်တော့လည်း တိုစတာနဲ့ ၊ ဘာမှ မပင်ပန်းဘူး၊ ဂုဏ်က တော့ အခြွေအရံတွေနဲ့ နေရတာ မကြိုက်ပါဘူး၊ မျက်စိရှုပ်တယ်၊ ကိုယ့် ဟာကိုယ် လုပ်ရတာပဲ ကြိုက်တယ်"

"အေးပါ၊ ညည်းလေးကတော့ နာမည်နဲ့ လူနဲ့ တလွဲဖြစ်ပါပေတယ်"

လေးလေးရဲ့ အပြောကို ဂုဏ်က တခစ်ခစ်ရယ်မောကာ နေလေသည် ။ လေးလေးရော ဂုဏ်ရောဟာ ခြွေရံသင်းပင်း တစ်ပုံတစ်ပင်ဖြင့် ကိုယ့်ဝေယျာဝစ္စတွေကို သူများ တစ်ယောက်ကနောက်က လိုက်လုပ်ပေးနေသည့် အဖြစ်တွေကို နည်းနည်းမှ မလိုလားကြချေ။ ကိုယ့်ကိစ္စကိုယ်တာဝန်ယူချင်ကြသော လူစားမျိုးတွေ ဖြစ်ကြပါသည် ။

ဂုဏ်ဘာသာ ဂုဏ်ဆိုလျှင် အိမ်မှာ ဘယ်လူပိုတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ခေါ်မထားချင်သော်လည်း လေးလေးက ဇွတ်တိုက်တွန်းတာကြောင့် အိမ်ဝေယျာဝစ္စနှင့် ထမင်းချက်သည့် ဒေါ်ပြီးရယ်၊ ခြံစောင့်တစ်ဦးရယ်ပဲ ရှိလေသည် ။ လေးလေးရဲ့ ကားကို မောင်းသော ဒရိုင်ဘာကတော့ မနက်လာ ညနေပြန်မို့ အိမ်မှာ လူလေးဦးသာပဲ အေးအေးဆေးဆေး ရှိလှပါသည် ။

"ဒီနေ့ အိမ်ကနေ နည်းနည်းနောက်ကျပြီးမှ ထွက်မယ်လေးလေးရေ၊ သန္တာဆီ ပစ္စည်းတွေ ပို့စရာရှိလို့ ၊ စာတိုက်ကြီးက အပြန်မှ ပဲ ရုံးကို ဝင်လာခဲ့တော့မယ်နော်"

"အေးပါကွာ၊ သမီးလည်း ကျောင်းဆက်တက်ဖို့ စိတ်မကူးတော့ဘူးလား"

"လောလောဆယ်တော့ မတက်ချင်ပါဘူး လေးလေးရယ်၊ ဂုဏ် သွားရင် လေးလေး တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့မှာ ၊ လေးလေးကို စိတ်မချပါဘူး"

"လေးလေးရဲ့ ကျန်းမာရေးကို စိတ်မချတာလား၊ လူကို စိတ်မချတာလား"

"အားလုံးပဲ ... အားလုံးပဲ"

ဂုဏ်စကားကို လေးလေးက သဘောတကျနှင့် ရယ်မောနေပါသည် ။ လေးလေးက အသက်အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် နုပျိုချောမောသူလည်း ဖြစ်ပါသည် ။ အိမ်ထောင်မရှိ၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာလှသော လေးလေးကို လက်တွဲချင်သော မိန်းမတွေ မရှားသော်လည်း လေးလေးက တူမလေးကိုသာ အဖော်ပြုရင်း တစ်သက်လုံး အေးအေးဆေးဆေး သည် အတိုင်းပဲ နေသွားချင်တယ်ဟု ဖွင့်ဟပြောပြထား၍ ဂုဏ်က လေးလေးကို စိတ်မပူပါ။

အကယ်၍ လေးလေး အိမ်ထောင်ပြုမယ်ဆိုရင်လည်း တားမြစ်စရာ မရှိပါ။ တစ်သက်လုံး ဂုဏ်ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်လာသော လေးလေးရဲ့ မေတ္တာ စေတနာတွေဟာ အင်မတန်နက်ရှိုင်းလှတာကို ဂုဏ် သိနေပြီးခဲ့သား ဖြစ်ပါသည် ။

ဒါကြောင့်လည်း ဂုဏ်က ဘွဲ့လွန်ဆက်တက်ဖို့ လည်း စိတ်မဝင်စားလှပါ။ ဂုဏ် ဆေးကျောင်းတက်ခဲ့တာသည် လေးလေးရဲ့ ဆန္ဒအရဖြစ်ပြီး ဂုဏ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း လေးလေးရဲ့ ကျန်းမာရေးကို အနီးကပ်ပြုစုစောင့်ရှောက်ချင်သည့် စိတ်တစ်ခုတည်းကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည် ။

ဒါကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံတော့လည်း လေးလေးက ဂုဏ်ရဲ့ ပညာတွေကို နှမြောလှကာ စာတော်သော ဂုဏ်ကို FRCS ဆက်တက်ဖို့ အမြဲတိုက်

တွန်းတတ်တာ ဖြစ်လေသည်။ ။ ဂုဏ်ကတော့ လေးလေးရဲ့ အနားမှာ နေရင်း ကိုယ်လည်း နားလည်တတ်ကျွမ်းသော ဆေးကုမ္ပဏီကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ဝင်ရောက်ကူညီပေးကာ အေးချမ်းသော လက်ရှိဘဝလေးကိုပဲ နှစ်ခြိုက်ပျော်ရွှင်နေသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

"ကဲ ... ဂုဏ်ရေ အေးအေးဆေးဆေးသာလုပ်၊ လေးလေးသွားတော့မယ်၊ ဟုတ်ပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ တဲ့တာ လေးလေးရေ"

ဂုဏ်က လေးလေးရဲ့ လက်မောင်းကို တွဲချိတ်ကာ ကားပေါ်ထိ လိုက်ပို့ပေးပါသည်။ ။ ကားမောင်းသော ကိုဝင်းနိုင်ကိုလည်း ဂရုတစိုက်မောင်းဖို့ မမေ့မလျော့ မှာ ရတာလည်း ဂုဏ်ရဲ့ အလုပ်တစ်ခု။ ဂုဏ်နှင့် လေးလေးတွင် ဂုဏ်က လူကြီးပြန်ဖြစ်ကာ လေးလေးက ကလေး ဖြစ်နေလေသည်။ ။

လေးလေး စီးသွားသောကား ထွက်သွားတော့မှ ဂုဏ်လည်း အိမ်ထဲပြန်ဝင်လာရလေသည်။ ။ လန်ဒန်မှာ ဘွဲ့လွန်ဆက်တက်နေသော ဂုဏ်ရဲ့ သူငယ်ချင်း သန္တာထံ အစားအစာအကြော်အလှော်များ ပို့ပေးရမှာ မို့ ဂုဏ် ရုံးနောက်ကျရပါဦးမည်။

ဂုဏ်နှင့် သန္တာကား ဆယ်တန်းနှစ်မှ စကာ ဆေးကျောင်းပြီးသည့်အထိ အတွဲညီလျက် အင်မတန် ချစ်ခင်ခဲ့ကြသော သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။ သန္တာက ကျောင်းလိုက်တက်ဖို့ ဂုဏ်ကို ခေါ်သော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးတွေကြောင့် ဂုဏ်မတက် ဖြစ်ခဲ့သော်ငြား ချစ်ရတဲ့ သန္တာနှင့် အဆက်အသွယ် မပြတ်ခဲ့ဘဲ ဂုဏ်ရဲ့ လက်ရာ ဘာလချောင်ကြော်၊ ငါးခြောက်ကြောက်၊ သရက်သီးသနပ်တွေကို နှစ်သက်လွန်းသော သန္တာကို တစ်လခြားတစ်ခါလောက် ပို့ပေးရလေသည်။

သည် တစ်ခါမှာ တော့ ဂုဏ်အတွက် ဆန်းကြယ်လာမည့်အဖြစ်တစ်ခု တွေ့လာတော့မှာ ကို မရိပ်စားမိသေးဘဲ ဂုဏ်ကရေမိုးချိုးကာ အေးအေးဆေးဆေး အလှပြင်နေခဲ့ပါသည်။ ။

* * *

ခခအဆင်သင့် ထုတ်ပေးထားသော အဝတ်အစားတို့ ကိုမြင်လျှင် သူ့စိတ်ထဲ ချက်ချင်း ဘဝင်ကျသွားပါသည်။ ။ သည် နေ့ ရာသီဥတုဟာ ပူမဲ့သဘောမျိုး ရှိတာမို့ ခခ ရွေးပေးထားသောအင်္ကျီမှာ အဖြူရောင်ပေါ်တွင် အနက်ရောင် ကွမ်းရိုးစင်းပါသော 100% cotton ရုပ်လက်တိုဖြစ်ကာ အသားပျော့ပျော့ သက္ကလတ်သား ဘောင်းဘီအနက်ရောင် ဖြစ်လေသည်။ ။ ကျေနပ်စွာဖြင့်သူ ယူဝတ်နေရင်းမှ သူ့ဘဝကိုလည်း သူ တစ်မိမိမဲ့ကျေနပ်မိလေသည်။ ။

သူ့ဘဝတွင် အစစအရာရာ အလိုလိုက် ဖြည့်ဆည်းပေးမည့်သူများ တစ်ပုံတစ်ပင်ရှိသည် ကို သူ အတော်ကြီး ကျေနပ်လေသည်။ ။ စားတာသောက်တာ၊ သွားတာလာတာ၊ ဝတ်တာစားတာ အားလုံးကို အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်ကာ ဖြည့်ဆည်းပေးမည့်သူတွေ အဆင်သင့်ပင်။ ဒါမျိုးဟာ ရှေးဘဝက ကုသိုလ်ကံကောင်းလွန်းလို့ ဟု သူက မှတ်ယူထားပါသည်။ ။ အိမ်မှာ သူ့ဆန္ဒကို ဆန့်ကျင်သူဆိုတာ မရှိ။

အထူးသဖြင့် နောင်တစ်ချိန်မှာ သူ့ဇနီးဖြစ်လာမည့် ခခသည် သူ အင်မတန် စိတ်တိုင်းကျသော၊ သူ လိုချင်သောပုံစံဖြင့် ကွက်တီဝင်သော မိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ။ အမြဲတစေ အေးချမ်းသော မျက်နှာထား တစ်ခုဖြင့် သူ ဘာလိုအပ်သလဲဆိုတာကို အချိန်ပြည့်တွေးကာ ဖြည့်ဆ

ညှင်းပေးနေသော မိန်းကလေးပဲ ဖြစ်သည်။ ။ နာမည်နှင့်လိုက်အောင် သူ့ အပေါ်မှာ ကျိုးနွံခယတတ်သော အဖြူထည် မိန်းကလေးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ ။

ခခကို သူ ချစ်လား၊ မချစ်လား ဆိုတာတော့ သူ တစ်ခါမှ မစဉ်းစားမိ ချေ။ အချစ်ဆိုတာ သူ့အတွက် အရေးလုပ်စရာလိုသော အရာမဟုတ်။ လက်ထပ်ပြီးသွားကြလျှင်လည်း သူ့ဘက်က ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်၏ ဝတ္တရား တာဝန်ကျေပွန်မည်ဖြစ်သလို ခခဘက်ကလည်း သည် လောက်ကျိုးနွံနေလေရာ သူတို့ ကြားမှာ ပြဿနာကြီးငယ်လည်း ဖြစ်လာနိုင်စရာ မရှိချေ။

ဘာလုပ်မှာ လဲ သည် အချစ်ဆိုတဲ့ ဟာက။ အချစ်ကို အလွန်အမင်း ခုံမင်ရှူးသွပ်သူတွေရော ဘယ်မှာ အဆင်ပြေကြလို့ လဲ။ အဆင်ပြေတာ အင်မတန် ရှားသည် ။ ဒါ့ကြောင့် သူက အချစ်ဆိုတာကိုလည်း အယုံအကြည် မရှိခဲ့။ ခခအပေါ်မှာ လည်း တရားတယ် မတရားဘူးဆို တာထက် သူ့လိုလူမျိုးကို ခခ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရသည် မှာ သူမအတွက် မဟာ ဆုထူး တစ်ခုဟု ပင် သူကဆိုချင်သေးလေသည်။ ။

ခခသည် တစ်သက်လုံး သူ့ဆန္ဒနှင့် လူ လုပ်သွားမည့် မိန်းကလေး ဆိုတာနှင့်ပင် သူ ကျေနပ်ခဲ့လေသည်။ ။ အဲဒီအတွက် သူ လက်ထပ်မည့် ကိစ္စတွင် သူက ခခကိုချစ်ခြင်း၊ မချစ်ခြင်း၊ ခခက သူ့ကိုချစ်ခြင်း၊ မချစ်ခြင်းကား အရေးမပါတော့တာ ဖြစ်လေသည်။ ။

သူ အဝတ်အစားလဲအပြီး အောက်ထပ်ကို ဆင်းလာချိန်မှာ ဘဲ ထမင်းစားခန်းထဲမှာ ဖေဖေနှင့်မေမေက အဆင်သင့်ရောက်ရှိနေကြပြီး ဖြစ်လေသည်။ ။ ထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်တာနှင့် ခခက သူ့ရဲ့ ပေါင်ပေါ်မှ အဝတ်ဖြူတစ်ထည် လာခင်းပေးကာ သူ့အတွက် ကော်ဖီပေးခြင်း၊ မုန့်

ထည့်ပေးခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ပေးလေသည်။ ။ မေမေကတော့ ခခကို သဘောကျကျေနပ်ပြီးဖြင့်ကြည့်ကာ ...

"ခကတော့ အရမ်းကို မိန်းကလေး ပီသတာပဲကွယ်၊ မေမေသိပ်ကျေနပ်တယ်၊ သားအတွက်လည်း စိတ်ချကျေနပ်တယ်၊ မေမေကတော့ သားတို့ကို အမြန်ဆုံး လက်ထပ်ပေးချင်ပြီ၊ မေမေ မြေးချီချင်နေပြီ သားရေ"

သူက ခခကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သူမက မျက်လွှာချကာ အသာငြိမ်သက်နေလေသည်။ ။ ဘာမှ ဝင်ရောက်ပြောဆိုခြင်း မရှိ။ သူက မေမေ့ကို ကြည့်လိုက်ရင်း ...

"ခဏနေပါဦး မေမေ၊ သားလည်း အလုပ်ကို ဖိဖိစီးစီး လုပ်ချင်သေးလို့ ပါ၊ သားရေ ခခပါသိပ်ကြီးကြသေးတာမှ မဟုတ်တာ၊ အေးအေးဆေးဆေး စီစဉ်ကြတာပေါ့၊ ခခရဲ့ ဆန္ဒကရော"

သူက မေးတော့မှ ခခက မျက်လုံးပင့်ကြည့် လာပြီးလျှင် တိုးသက်စွာဖြင့် ...

"ခခကတော့ ကိုမာန်တို့ သဘောအတိုင်းပါပဲ"

"တွေ့တယ်မှ လား၊ သူကလည်း သား သဘောပါပဲတဲ့ "

"အေးပါ ... အေးပါ၊ သား စိတ်ကြိုက်ပဲပေါ့"

အားလုံးက နောက်ဆုံးတော့ သူ့သဘော သူ့ဆန္ဒအတိုင်းပဲ ဖြစ်လေသည်။ ။ သူ့အနေဖြင့် တစ်သက်လုံး တွေ့ကြုံသွားရမည့် အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အေးအေးဆေးဆေး စီစဉ်ချင်တာလည်း ပါသလို လူပျိုလူလွတ်ဘဝ အရသာကိုလည်း နေလိုသေး၍ ဖြစ်လေသည်။ ။

သူ့အတွက်တော့ ခခနှင့် လက်ထပ်ခြင်းဟာ ထူးခြားလာမည့် ခံစားချက်တစ်ခုလည်း ဖြစ်မနေပါ။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဝတ္တရားကျေပွန်စွာ

ဆောင်ရွက်ပေးတတ်သော ခခရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်တွေဟာ လက်ထပ်ပြီးသွားလည်း သည် အတိုင်းပဲလာမှာ မို့ ဆန်းသစ်သည့် ခံစားမှုမျိုး ရှိမလာတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ။

အစစအရာရာ အသားကျ အဆင်ပြေ ချောမွေ့နေသော သူ့ဘဝ လမ်းကြောင်းပေါ်ကို ဘယ်လိုအနှောင့်အယှက်မျိုးမှ ရောက်မလာနိုင်ဘူးဟု သူ တွက်ထားမိခဲ့တဲ့ အချိန်အထိပေါ့လေ။

* * *

ပစ္စည်းပို့ပြီး ပြန်ထွက်လာသော ဂုဏ်ဟာ စင်္ကြံထောင့်ချိုးတစ်ခု အရောက်မှာ တော့ မထင်မှတ်ပါဘဲ လူတစ်ယောက်နှင့် အင့်ခနဲမြည်အောင် ဝင်တိုက်မိလေရာ ထိုသူ၏ လက်ထဲမှ အထုပ်တွေလည်း အောက်သို့ ဖရိုဖရဲ ပြုတ်ကျကုန်လေသည်။ ။ အားနာစိတ်ဖြင့် ဂုဏ်က ကမန်းကတန်း ကောက်ယူကာ ထိုသူ့လက်ထဲသို့ ပြန်ထည့်ပေးရင်း ...

"ဆောရီးနော် တောင်းပန်ပါတယ်"

သူက ဂုဏ်ရဲ့ တောင်းပန်စကားကို တစ်ချက်လေးမှ အသိအမှတ် ပြုပေးဖော်မရဘဲ ခပ်စိမ်းစိမ်း တစ်ချက်ကြည့်လျက် အထုပ်တွေကို ဆွဲယူကာ ထွက်ခွာသွားလေသည်။ ။ တောက် ... ဘယ်လိုလူလဲ။ တောင်းပန်တာကိုတောင် တစ်ချက်လေးမှ အသိအမှတ် ပြုပေးဖော်မရတာ ဘာသဘောလဲ။ လူလူချင်း မတူမတန်သလို လုပ်သွားတာမျိုးကို ဂုဏ်က နည်းနည်းမှ သည်းခံတတ်လေ့ရှိသူ မဟုတ်သဖြင့် သူ့ကို စူးစိုက်စွာကြည့်ရင်း ကျန်နေရစ်လေသည်။ ။

နောက်တော့မှ စိတ်ကို အသာလျှော့ချကာ ထွက်လာခဲ့တာဖြစ်သည်။ ။ ဂုဏ်ရဲ့ အသက်အရွယ်နှင့် အရဆိုလျှင် ရင့်ကျက်သင့်ကောင်း ရင့်ကျ

က်သင့်နေပြီဖြစ်သော်လည်း ဂုဏ်ကဒါတွေကို မှုနေသူ မဟုတ်ချေ။

ကိုယ့်ကို မာရေကျောရေ ဆက်ဆံတာမျိုး ဂရုမစိုက်တာမျိုးလောက် မုန်းတာမရှိ။ ဒါ့ကြောင့်လည်း လေးလေးက ဂုဏ်ကိုစိတ်မချတာ ဖြစ်နိုင်လေသည် ။ အတွေးနှင့် စိတ်ကိုလျှော့ကာ ခပ်အေးအေးလျှောက်လာသော ဂုဏ်ဟာ ကိုယ့်ကားဆီအရောက်မှာ တော့ အံ့ဩစရာတစ်ခုဖြင့် ထပ်မံကြုံရပါသည် ။

"ဒါကဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ"

ဂုဏ်ရဲ့ ကားမှာ ဘေးကနေ ပွတ်ဆွဲခံထားရသဖြင့် ဆေးအနည်းငယ် ပွန်းနေပါသည် ။ ကားမှာ ဘာဒဏ်ရာမှ မရှိစေအောင် အမြဲတစေ ဂရုတစိုက်ထားတတ်သော သူတစ်ယောက်မို့ ကားဘေးက ပွန်းရာကြီးကို မြင်ရသောအခါ ဂုဏ်အသည်းကို အပ်နှင့်ဆွသလို နာကျင်ရလေသည် ။ သည် ကားသည် ဂုဏ်ရဲ့ crazy ဖြစ်သောကားလည်း ဖြစ်လေသည် ။

"ကားချင်းက သိပ်ကပ်နေတော့ back အလုပ်မှာ နည်းနည်းခြစ်မိသွားတာပါ၊ မင်း ကျေနပ်အောင် ကိုယ် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ"

အခုမှ အသံရှင်ကို သေချာကြည့်မိရသည် ။ ရုပ်ကိုမြင်သောအခါ ဂုဏ်ရဲ့ သွေးတို့ ဖျင်းခနဲ ဆူပွက်သွားရလေသည် ။ မမှတ်မိနိုင်စရာအကြောင်း လုံးဝမရှိချေ။ အခုနလေးကတင်မှ ဂုဏ်ရဲ့ တောင်းပန်စကားကို ဂရုမစိုက်သလိုလို တုံ့ပြန်ခဲ့သောလူ။ မိနစ်ပိုင်းခြားကာ ဂုဏ်ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ကြီးစွာ ထပ်ပြန်၍ ပေးပြန်ပြီ။

"ရှင် ဂရုစိုက်ပြီး လုပ်မှ ပေါ့၊ အခုတော့ သူများကားပွန်းပဲ့ကုန်ပြီ"

"အဲဒီအတွက် မင်း ကျေနပ်အောင် ကိုယ် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ"

သူ့ရဲ့ လေသံနှင့်ဟန်ပန်ကား ဟိုးအမြင့်မှ လာသလို အထက်စီးဆန်

လွန်းလှလေသည်။ ။ ငွေကြေးတတ်နိုင်သူတွေရဲ့ ပုံစံပီပီ ဘာပြဿနာပဲ ဖြစ်လာဖြစ်လာ ငွေကြေးနှင့် ဖြေရှင်းသွားမည်ဆိုသော ပုံစံမျိုးပင်။ သူ့ကို ကြည့်ရင်းမှ ဂုဏ်ခေါင်းထဲမှာ ညစ်ကျယ်ကျယ် အတွေးတစ်ချက်ပေါ်လာကာ ပြုံးလိုက်ရင်း ...

"ရှင့်ကားမှာ လည်း ဒီလိုအပွန်းမျိုးဖြစ်အောင် ပြန်လုပ်ရမှ ကျွန်မ ကျေနပ်နိုင်မယ်"

သမ္မမ ပျက်စီးမှုများ ချက်ချင်းပင် ညှိမှောင်သွားကာ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားဟန်ကို အတိုင်းသား တွေ့ရလေသည်။ ။ ဂုဏ်ရဲ့ မခိုးမခန့် သရော်တော်တော် မျက်နှာပေးကိုလည်း အတော်ကြီး စိတ်အချဉ် ပေါက်သွားဟန်လည်း တူသည်။ ။ မျက်ခုံးနှစ်ဖက်ကို ထိလှမတတ် တွန့်ချိုးထားရင်းမှ ...

"မဖြစ်နိုင်တာတွေ မပြောနဲ့ ၊ မင်း ကားအတွက် ကိုယ်ဘယ်လောက် အလျော်ပေးရမလဲ"

သူ့အသံက ထင်ထားတာထက်ကို မာကြောစွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ။ အဲဒီခဏအတွင်းမှာ ပင် ဂုဏ်သည် ဤလူတစ်ယောက်ကို အတော်ကြီး မုန်းသွားခဲ့သည် ကို ဝန်ခံရပါမည်။

လူတစ်ဖက်သား အပေါ်မှာ မာနကြီးလွန်းသောယောက်ျား၊ ဖြစ်လာသော ပြဿနာတစ်ခုအပေါ်မှာ တောင်းပန်စကားထက် ငွေစကား ဆိုတတ်သော ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို စူးရဲစွာ ကြည့်နေမိသည် မှာ အကြာကြီးပင်။ သူကလည်း ဂုဏ်ကို ခတ်ထန်ထန် ကြည့်နေသည် မှာ အကြာကြီး။

အခုချိန်ထိ သူ ဂုဏ်ကို တောင်းပန်စကား တစ်ချက်မဆိုသေးချေ။ အမှားလုပ်ထားသော သူတစ်ယောက်အနေဖြင့် ကိုယ့်အမှားကို ဝန်ခံတော

င်းပန်ကာ ကျေနပ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးရမည်က သူ့တာဝန်။ သည်
တာဝန်ကို နားမလည်ချင်ဟန်ဆောင်ကာ အရာရာကို ငွေနှင့် ဖန်တီးနိုင်
သည် ဟု ယူဆသောလူမျိုးတွေကို နားလည်အောင် ပြောရမည်က ကိုယ့်
တာဝန်ပဲဟု ယူဆကာ ...

"ရှင် ငွေစကားချည်း ပြောမနေပါနဲ့ ၊ ဒါကျွန်မရဲ့ crazy ကားရှင်၊ ဘယ်လိုပဲပြင်ပြင် အော်ရီဂျင်နယ်တော့ မဟုတ်တော့တာ အမှန်ပဲ။

ပြီးတော့ ကျွန်မ လိုချင်တာ ငွေ မဟုတ်ဘူး "

"ဘာလဲ charge လား၊ ရတယ်လေ ဘယ်လောက်ယူမလဲ၊ ကိုယ် ပေးလိုက်မယ်"

ဂုဏ်က ခေါင်းကို အသာခါယမ်းရင်း ...

" မဟုတ်ဘူး ၊ ရှင် ကျွန်မကို တောင်းပန်ပါ၊ အဲဒါပဲ"

သူ့မျက်နှာမှာ ရုတ်တရက် အံ့ဩသွားသလို ရှိလေသည် ။ ပြီးတော့
တာနှင့် ချက်ချင်းပင် နီရဲလာကာ ဂုဏ်ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်သည် မှာ
တော်ရုံတန်ရုံ မိန်းမဆိုလျှင် ဖျားသွားနိုင်လောက်သည့် အကြည့်မျိုးတွေ
ပင်။

ဒါပေမဲ့ ဂုဏ်သစ္စာဆိုသော မိန်းမက သည် လောက်အကြည့်တွေများ
ပျင်းသေးသည် ဟု ပြောလိုက်ချင်သေးသည် ။ နေရာတကာမှာ ငွေနှင့်
တန်ဖိုးပိုင်းဖြတ်ချင်သော လူတွေကို ပညာပေးချင်သည့် ဂုဏ်အတွက်
တော့ သည် ပွဲကို သည့်ထက် ပိုမိုဆူချင်သေးသည် လေ။

သူနှင့် ဂုဏ်ဟာ ထင်မှတ်မထားဘဲနဲ့ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်
အလျှော့မပေးလိုကြသော ရန်သူတွေလို ရှိနေကြလေသည် ။ ဘယ်ဘဝ
က ရေစက်ပါလိမ့်။ ဂုဏ်ဟာ သူ့ကိုမြင်တာနဲ့ နှစ်လိုဖွယ်ရာ ရုပ်ရည်ရှိပါ

လျက် မုန်းကို မုန်းသွားသည်။ ။

ဂုဏ်ကို ပထမတစ်ခါ မတူမတန်သလို လုပ်လျက် ဒုတိယတစ်ခါ ဂုဏ်ကားကို ပျက်စီးစေသည်။ ။ သည် အချိန်ထိလည်း တောင်းပန်စကားကို မဆိုသေးသော၊ ငွေကို ရှေ့တန်းတင်ပြောဆိုနေသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဂုဏ် မြင်မြင်ချင်း မုန်းလာရပါသည်။ ။

ဂုဏ်ကတော့ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ အလျော့ပေးမှာ မဟုတ်မှန်း ကိုယ့်ဘာသာကို အသေအချာ သိနေလေသည်။ ။

"ဆောရီးပဲ၊ ကိုယ် မင်းကို မတောင်းပန်နိုင်ဘူး၊ ဒီအတွက် မင်းကြိုက်သလို ဆုံးဖြတ်နိုင်တယ်"

သူက ပခုံးနှစ်ဖက်ကို အသာတွန့်ကာ ပြောသည်။ ။ သူ့မျက်နှာကို ကုတ်ဆွဲပစ်ချင်စိတ်မှာ ထိုအချိန်က ရင်နှင့်အမျှ မဆန့်ပေ။ ထိုယောက်ျားတစ်ယောက်ကို မုန်းသွားလိုက်တာမှ ပြောဖွယ်မရှိပေ။ မျက်နှာမှာ လျှံတက်လာသော ခါးသီးမုန်းတီးခြင်းတွေကို မျိုချ မှီတိချပစ်လိုက်ကာ ခပ်မဲ့မဲ့ အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း ...

"ကောင်းပြီလေ၊ ဒါကတော့ ရှင့်သဘောပါပဲ၊ ရှင့်သွားနိုင်ပြီ၊ အလျော်လည်း ပေးစရာမလိုဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ရှင့်တစ်ခုလောက်တော့ မှတ်သွားလိုက်ပါ၊ လောကမှာ သူ့အလှည့် ကိုယ့်အလှည့်ဆိုတာ ရှိတယ်၊ ရှင့်အလှည့်ရောက်ရင်လည်း ခုလိုပဲ ကျွန်မပြုံးသလို ပြုံးနိုင်အောင် ကြိုးစားထား"

သူက ဂုဏ်စကားကို အရေးမစိုက်သည့်အလား ခပ်မဲ့မဲ့ပင် တုံ့ပြန်ကာ သူ့ကားပေါ်သို့ တက်လျက် မောင်းထွက်သွားလေသည်။ ။

ကျန်နေရစ်သည့် ဂုဏ်ကတော့ ထွက်ခွာသွားသည့် ကားကို မျက်လုံး

ထဲမှာ စွဲအောင်မှတ်ရင်း ကားနံပါတ်ကိုလည်း ရင်ထဲ အသည်းထဲရဲ့ ထောင့်တစ်နေရာမှာ သေချာသိမ်းဆည်းထားရင်း အခဲမကျေစွာ ကျန် နေရစ်ခဲ့လေသည်။ ။

ဂုဏ်ရဲ့ ရာဇဝင်မှာ ဒါမျိုး ဘယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့သေးချေ။ ကိုယ်ကလည်း တစ်ဖက်သားကို ဘာမှ မစော်ကားရပါဘဲနှင့် ကိုယ့်ကို စော်ကားသွားသော ယဉ်ကျေးမှုမရှိသော လူတစ်ယောက်ကို သည် အတိုင်းတော့ လုံးဝကြည့်နေမှာ မဟုတ်ချေ။

ဂုဏ်ရဲ့ ပင်ကို စိတ်ဓာတ်ကကို ကိုယ့်ရှေ့မှာ မတရားတာတွေ့လျှင် ကြားထဲက ဝင်ပါတတ်သောသူတစ်ဦးဖြစ်လေရာ ကိုယ့်ကို သည် ပုံစံ ချိုးသွားတာမျိုးကိုမူကား အတော်ကြီးနာကျင်ကာ ထိုသူ့ကိုလည်း ကောင်းကောင်း ကြီး ပြန်လည်ပညာပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသား ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဂုဏ်ဆိုသော မိန်းမဟာ ဘာကိုမှ ဂရုစိုက်တတ်တဲ့ မိန်းမ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ သိစေရမယ်။ ပြီးတော့ ဂုဏ် ခံစားရသလိုမျိုးလည်း ခံစားစေရမယ်။ သိပ်မကြာတော့ပါဘူး။ မမေ့နိုင်သေးတဲ့ အချိန်လောက်ပေါ့။

* * *